

CASTELLERS DE SOCA-REL

Per què formar part de la pinya? La resposta, en principi complexa i difícil, es transforma en senzilla i fàcil una vegada en formes part. La resposta que tots busquem i trobem és perquè és l'ostia!!

Explicar el que és la pinya teòricament és senzill, però no reflecteix ni de bon tros les vivències de la gent que la componen, aquell bullir de gent entorn al cap de pinyes, en aparença incontrolat i anàrquic, aquell arrencament per prendre posicions, aquell xiuxiueig de sons, aquelles ordres imperioses: contraforts i primeres a tocar..., agulles dins..., croses..., laterals i vents..., taps... De sobte l'ordre..., com per art d'encanteri la pinya és una, el castell està fonamentat. Comença el treball anònim. L'esforç, el patiment, l'adrenalina comença a fluir amb força, la pinya, com una mare, acarona, gronxa i dirigeix fermament el castell perquè arribi al màxim.

Aquell panteix, aquells sorolls d'ales, els caps de cots, ningú es mou, som tot un, som la pinya.

El castell s'enlaira..., segons i terços... estan bé!! amunt quarts i quints, les gralles ja fan sentir el magnífic toc de castells, els cors bateguen si cal mes fort que mai, la respiració és més forçada, la pinya calla. Només es dilueixen alguns mots com: més pit!, més força a la dreta!, més esquena!, aquestes paraules i el fregadís mut de croses i baixos, taps i laterals són els únics sorolls que es poden sentir. La pressió s'accenta, no és pressió física sinó sentiment contingut: dosos, acotxador i enxaneta, el castell es carrega!!, la pinya té un esclat sofert, segueix ferma, més que mai els "pinyaires" ho sabem: comença el moment més dur i delicat, el toc de gralles és un crit de joia, és fàcil deixar-se emportar per aquest moment, però no! Músculs tensos, braços, cames, espatlles carregades, les veus ofegades per l'alegria diuen: ja és nostre! Ja és nostre!; els colls suats, cabells xops, aquell neguit que ens diu ja baixa... Ja baixa... Enxaneta, acotxador, dosos, quints i quarts... fora; al voltant de la pinya, el crit és general: ha descarregat!, els terços alcen les mans en senyal de triomf. La pinya segueix amb el cap cot, ferma, retinguda, amb poques paraules, els baixos i les croses al seu lloc panteixant i sofrint, es pot arribar a sentir el soroll de la tremolor dels músculs dels primeres i laterals, la tremolor remet en moviments convulsius i fins i tot incontrolats, la pinya finalment s'obre, comença a celebrar el que no ha vist, però que ha viscut com ningú, amb intensitat, a flor de pell. Aquesta sensació només es pot tenir a la pinya!

Vine a la COLLA CASTELLERA DE FIGUERES i podràs sentir els castells. Veure'ls, ja els veus a plaça.

Josep Bonal i Limorte.